

אחריו, הנה משתדל לומר שירות ותשבחות לקדוש-ברוך-הוא. ואף על גב שברוח הקדש הנה אומר - רוח הקדש לא היתה שורה עליו עד שהוא השתדל שתשרה עליו. וכך בכל מקום - לא שורה רוח הקדש שלמעלה עד שיתעורר עליו האדם מלמטה. ודוד, אף על גב שרדפו אחריו והיה בצערו, לא היה עוזב שירות ותשבחות מפיו ולשבח את רבונו על הכל.

ואם תאמר, זה ששנינו מזמור לדוד או לדוד מזמור, וכאן שרתה עליו רוח הקדש בתחלה, משום שאמר מזמור לדוד. אלא, אם הוא היה מכון עצמו בתחלה, לא היתה שורה עליו רוח הקדש. מזמור זה רוח הקדש. למה נקרא כך? משום שהיא משבחת את המלך העליון תמיד, (שכל הזמן היה משבח ומזמר ולא שוכר) שכל הזמן היתה משבחת ומזמרת ולא שוככת. פיון שבא דוד, מצא גוף מתקן פראוי ושרתה עליו, והיו מגלים בעולם הנה לשבח ולזמור למלך, והכל כדי שיתתקן העולם הנה כמו שלמעלה.

לדוד - איש שלם בתקונו, איש מתקן, איש צדיק. דוד ודאי שלא השתנה לעולמים. בהיותו במדבר יהודה - זה שבח של דוד, אף על גב שהיה בצערו, אף על גב שהיו רודפים אחריו, ואיזו תשבחת אמר? תשבחת גדולה ונכבדה.

והשבח שלו מה הוא? (תהלים 18) אלהים אלי אתה אשחרך. אלהים סתם. פיון שאמר אלהים, למה אלי? אלא אותה דרגה שלו. שלש דרגות פאן: אלהים, אלי, אתה. ואף על גב שהם שלשה

לאחזאה לכל בני עלמא, שבחיה דדוד, דאף על גב דבצערא הנה, והווי רדפי אבתריה, הנה משתדל לומר שירין ותושבחן לקודשא בריך הוא.

ואף על גב דברוח קדשא הנה אמר, רוח קדשא לא הוי שארי עלוי, עד דאיהו אשתדל למשרי עלוי. וכן בכל אתר, לא שריא רוח קדשא דלעילא, עד דיתער עליה בר נש מתתא. ודוד אף על גב דקא רדפי אבתריה, והוה בצעריה, לא הוה שביק שירין ותושבחן מפומיה, ולשבחא למאריה על כלא.

ואי תימא, הא דתנינן, מזמור לדוד, או לדוד מזמור, והקא שרת עליה רוח קדשא בקדמיתא, בגין דאמר מזמור לדוד. אלא, אי איהו לא הוה מכיון גרמיה בקדמיתא, לא שרת עליה רוח קדשא. מזמור דא רוח קדשא. אמאי אקרי הכי. בגין דאיהי, משבחת תדיר למלכא עלאה (ס"א דכל זמנא איהו קא משבח ומזמר ולא שכיח) דכל זמנא הוה קא משבחת ומזמרת, ולא שכיח. פיון דאתא דוד אשבח גופא מתתקנא פדקא יאות, ושרת עליה, והווי מגלי בהאי עלמא, לשבחא ולזמרא למלכא, וכלא, בגין דיתתקן האי עלמא, בגוונא דלעילא.

לדוד. גבר שלים בתקונו, גבר מתקנא, גבר זפאה. דוד ודאי דלא אשתני לעלמין. בהיותו במדבר יהודה, דא שבחא דדוד, אף על גב דבצעריה הנה, אף על גב דהווי רדפי אבתריה. ומאי תושבחתא קאמר. תושבחתא דאיהו רב ויקירא.

ושבחא דיליה מאי איהי. (תהלים 18) אלהים אלי אתה אשחרך. אלהים סתם. פיון דאמר אלהים, אמאי אלי. אלא ההוא דרגא

תלת דרגין הקא: